

Renten til af den Kapital, for hvilken Staten har overtaget Eiendommen, og den er ikke ubetydelig. Havde Staten endda Renten af den og derefter kun en Underbalance iaar af 2,600 Rdl., da kunde jeg forstaae det; men skal man lægge Renten til af denne Kapital, hvori Gaarden staaer Staten, og som, saavidt jeg kan skjønne, udgjør c. 80,000 Rdl., saa faae vi en Underbalance af henimod 6000 Rdl. aarlig. Udgifterne maae jo naturligtvis blive betydelige, og at de have været det, er uimodsigeligt. Tager vi saaledes Statsrevisorernes Beretning for os, da ville vi see, at der iblandt Udgifterne i 1860—61 er opført et Beløb af 11,190 Rdl. til Søbøl; det er ikke Smaasummer. Jeg tør derfor indstændig henstille til den høitagtede Minister, at han, dersom der skulde gives Leilighed til paa nogen Maade at befrie Staten for denne Gaard, da vil gjøre det. Vi ere nu engang blevne Eier af den og kunne vel sagtens ikke saa let igjen komme af med den, i hvilken Henseende det, at Gaarden er bortforpagtet paa et længere Aaremaal, vistnok ogsaa vil være til stor Glæde; jeg tør derfor kun gjentage min Opfordring til den høitagtede Minister, at han vil see paa den bedst mulige Maade at frie os af med denne Kræftbyld, om jeg saa maa sige.

Det er forøvrigt kun mindre vigtige Ting, jeg har tilbage at omtale. Der er saaledes i Motiverne, Pag. 369—370, 399—400 og 447—448, opført nogle Procentgodtgjørelser til Bygningsinspektøren, hvilke han skulde have som høiere Løn foruden den, Staten allerede giver ham. Jeg kan ikke negte, at uagtet de Herrer Ministre have været enige om, at det er rigtigt, forekommer det mig dog ikke at være den rette Maade at lønne paa. Summerne see ganske vist paa de forskjellige Steder ikke betydelige ud, men tilsammen udgjøre de dog ialt 1,192 Rdl. 53 $\frac{1}{2}$, foruden Kondukteurhonorar 540 Rdl., tilsammen 1,732 Rdl. Ere Bygningsinspektørerne saa slet aflagte, at de ikke kunne udføre de Arbejder, som Staten med Villighed kan fordrø af dem, vilde jeg hellere ønske, at der forelaae et Forslag om at forhøje deres Løn, end at man saaledes lader dem tilflyde Lønningstillæg ved forskjellige Procentandele.

Da den høitagtede Minister forelagde Finantslovsforslaget, henviste han til, at Finantsloven vilde give en klarere Oversigt over Nettointægterne, naar der strax ved den paagjældende Indtægt var anført, hvad dens Opkrævning med videre havde medført, hvilke Summer den høitæredede Minister anslog til et Beløb af c. 300,000 Rb. Det kan nu være meget rigtigt for dem, som ere indviede i disse specielle Ting, at en sliq Postering har fundet Sted; men den, som staaer udenfor, som ikke kan gaae i Detail, som ikke kan blive bekendt med det specielle Regnskab, veed ikke af, at vore Udgifter og Indtægter i Virkeligheden ere større, end de anføres i Finantsloven. Jeg troer derfor, at det Heldigste vilde være, om vi istedetfor en Indtægtspost af 9,523,000 Rb. havde faaet den virkelige Indtægt af 9,823,000 Rb., og som Følge deraf ogsaa en tilsvarende Udgiftspost, thi saa vilde de Udenforstaaende, som see mere paa den runde Sum, lettere kunne danne sig en Anskuelse om det hele Forhold. Man vil maaffee indvende, at naar det skulde gennemføres, maatte man gaae i en langt større Detail. Ja, det er ganske rigtigt; men der er flere Summer, som ere stillede op saaledes, at Udgifterne ere trukne fra Indtægterne, og derved har man faaet en anden Sum ud, end den i Virkeligheden er. Staten udreder langt Mere end disse 10 Millioner, og dens Indtægter ere langt større; men Summerne ere forbeelte paa saa mange Konti, at det vilde være et ikke ubetydeligt Arbejde, hvis man skulde sammenstille dem, og da jeg ikke antager, at det vilde føre til noget Nyttigt, har jeg kun tilladt mig specielt at henlede Opmærksomheden derpaa.

Der er endnu kun en ganske kort Bemærkning, som jeg skal tillade mig at gjøre. I § 6 hedder det: „Fremdeles bliver at udrede den paa Kongeriget faldende Andeel af det Beløb, hvormed de for det hele Monarki fælles Udgifter maatte overstige de for Monarkiet fælles Indtægter.“ Det er en Post, hvor det ubetinget fordrøes, at vi skulle give Tilladelse til, hvad en Anden beslutter, medens vi ikke vide, hvorledes vi ere stillede, ikke have noget klart Begreb om, hvad vi skulle yde. Hvis jeg for mit Vedkommende derfor ikke kan faae en